p@per

Nr 15

een uitgave van Brabant Strip vzw

IN DIT NUMMER

Circus	2
Penelope	3
De Conquistadores	4
Caztar	8
Klosin	9
Dark Soul	11
Ubuntu	16
Mr Nobody	19
P@perassen	22
Eric De Rop	23
Blues	24
De apen en de tuinman	30
De tocht	32
Materializers	39
You're Final Score	43
Oom Tim	46
Luk	47
Viktor en Frenky	48

COLOFON

P@per is een uitgave van Brabant Strip vzw.
Gratis verspreid onder de leden van Brabant Strip vzw.
Bijlage bij Brabant Strip magazine nr 186.
www.brabantstrip.be

Oplage 1.750 exemplaren

Redactie en medewerkers
Etienne Hauwaerts I Ivan Claeys
Jean Smits I Johan Van Ransbeeck
Jef Peeters I Wallie Hakkens
Ivo De Wispelaere

Eindredactie Ivan Claeys
Vormgeving Poetzarelli
Opmaak Jean Smits I Johan Van Ransbeeck
Cover Przemyslaw Klosin

Overname van artikels en illustraties, zelfs gedeeltelijk, is niet toegelaten zonder uitdrukkelijke toestemming van de uitgever. Copyright van afbeeldingen en foto's berust bij de diverse auteurs en uitgeverijen.

Met dank aan de auteurs voor hun medewerking

paperredactie@gmail.com

p@per

Beste P@peraars,

Hier zijn we weer met een nieuw nummer. De cover zullen de meesten onder u wellicht boeiend vinden, want het is in onze ogen een pareltje. De maker ervan, een onbekende Pool, maakte ook een kortverhaal voor ons en stellen we u met graagte voor in het bijhorende artikeltje.

Nogal wat andere artikeltjes ook, deze keer. We waren al een tijdje op zoek naar wat meer redactionele stukjes voor ons tijdschrift, en in dit nummer introduceren we in dat kader twee nieuwe onderdelen: een column van Scribent Swartkeiker en een roddelrubriek van oom Tim. Twee nieuwe medewerkers, die we nog niet in levende lijve hebben ontmoet (en iets doet ons vermoeden dat het er niet zal van komen…), maar die wel leven in de brouwerij zullen brengen.

Natuurlijk zijn er ook deze keer weer de nodige strips voorzien. Kijk maar eens naar de inhoudstafel hiernaast: het is weer een ferme lijst geworden. Nieuwkomers Danker Jan Oreel, Kurt Cassauwers (niet te verwarren met scenarist Bart Cassauwers), Arjan Wilschut, zorgen voor nieuw bloed en lijken de voorbode voor een hele groep nieuwe gezichten die staan te dringen om ons te laten zien wat ze kunnen. Voor de volgende P@per zijn we alweer voorzien van een aantal nieuwe namen!

CIRCUS

Hanco Kolk

WAT EEN ZELDZAAM WAARDELOOS NUMMER HEBBEN WIJ TOCH, DENNIS!
JE WIL NIKS, JE KAN NIKS EN JE DOET NIKS! GEEF ME ÉÉN REDEN WAAROM IK JE NIET ONTSLA!
SLURP

Wat niet wil zeggen dat we de vaste namen niet graag hebben. Ze blijven de ruggengraat van ons blad, zonder dat we ze daarvoor elke keer moeten vernoemen in het voorwoord.

Eric De Rop is ook nieuw, maar die kan je uiteraard moeilijk een nieuwkomer noemen . Hij dook eens in z'n archief en haalde daar 't één en 't ander uit dat we mochten gebruiken. We zullen in de komende nummers laten zien wat er zoal tussen zat.

In dit nummer ook een aantal recidivisten. Stijn Gisquière gaf ons een tweede stripje, dat we met graagte aan u voorstellen. André Van Buuren probeert het deze keer met een erg ongewone strip, Daniel Van den Broek maakt z'n comeback met een blijver en Thijs Hannaert introduceert een inleidend verhaal voor een nieuwe gagstrip die vanaf nummer 16 een vast plekje krijgt. Ook Bart Proost is trouw op post. Niet met een nieuwe *Alexander*, maar met een nieuw kortverhaal.
Meer moet dat niet zijn.

Veel leesgenot!

Penelope **Sibyline**

Penelope
Onmogelijke liefde
Liefste dagboek, ik denk dat ik de man van mijn leven tegen gekomen ben...
Toen ik deze morgen op de bus stond te wachten, hebben onze blikken zich gekruist... Het was liefde op het eerste zicht, hij is zo mooi!
HOMME
DE ZWEM-BROEK VOOR DE ECHTE MAN
Ik kon niet aan de drang weerstaan om hem mee naar huis te nemen...
Maar iedereen is jaloers op onze liefde. Het is hart-verscheurend!

(vertaling Johan Van Ransbeeck - lettering Aarti Jainath)

DE CONQUISTADORES

Thijs Hannaert & Ivan Claeys

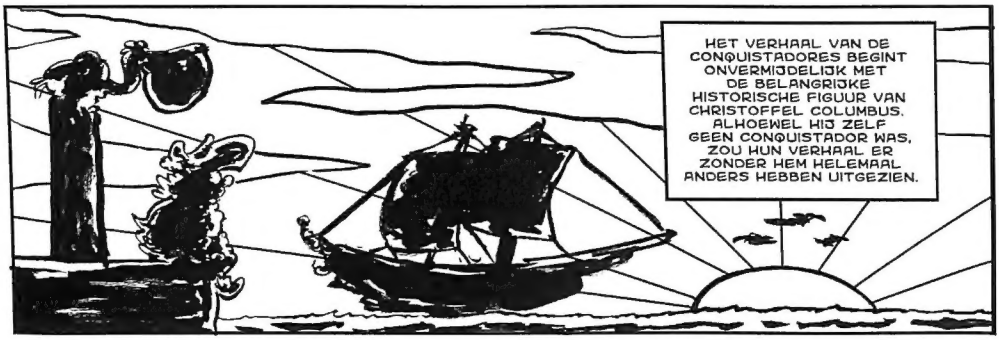
HET VERHAAL VAN DE CONQUISTADORES BEGINT ONVERMIJDELIJK MET DE BELANGRIJKE HISTORISCHE FIGUUR VAN CHRISTOFFEL COLUMBUS. ALHOEWEL HIJ ZELF GEEN CONQUISTADOR WAS, ZOU HUN VERHAAL ER ZONDER HEM HELEMAAL ANDERS HEBBEN UITGEZIEN.

IEDEREEN HEEFT WEL EENS IETS OVER COLUMBUS GEHOORD OF GELEZEN. MAAR WAT WETEN WE EIGENLIJK OVER HEM? JA, HIJ HEEFT AMERIKA ONTDEKT. MAAR DAARNAAST?
HE, CHRISTOFORO!*

* CHRISTOFFEL IN HET ITALIAANS.

COLUMBUS, EEN ITALIAAN DIE IN PORTUGAL WOONDE, WILDE VOOR HET SPAANSE (VOLGT U NOG?) KONINGSKOPPEL FERDINAND EN ISABELLA EEN WESTELIJKE ROUTE NAAR INDIA ZOEKEN.

DUURT HET NOG LANG VOORALEER ALLES INGELADEN IS, KAPITEIN?

NU JA, EIGENLIJK MOEST DAT NIET PERSE VOOR HEN ZIJN... COLUMBUS HAD VOORAL GELD NODIG OM DE EXPEDITIE TE KUNNEN BETALEN... AANGEZIEN DE VORSTEN VAN PORTUGAL, FRANKRIJK EN ENGELAND GEEN INTERESSE HADDEN WERD HET EEN SPAANS PROJECT.

DE ROUTE NAAR INDIA LANGS HET OOSTEN WAS LANG, GEVAARLIJK EN DUUR... COLUMBUS WAS ERVAN OVERTUIGD DAT JE EEN KORTERE ROUTE KON VINDEN LANGS HET WESTEN!

VOORUIT! NAAR HET WESTEN!

PLONS

DIT ZIJN DE LAATSTE VOORRADEN! WAT MIJ BETREFT KUNNEN WE VERTREKKEN

WAAR WACHTEN WE DAN NOG OP?

HEU... CHRISTOFFEL... DE PLANK IS HIER... EN HET WESTEN IS DIE KANT UIT...

OP 3 AUGUSTUS 1942 VERTROK COLUMBUS DUS MET DRIE SCHEPEN... PINTA, NINA EN SANTA MARIA.

ER ZOU NOG EEN TUSSENSTOP VOLGEN OP DE CANARISCHE EILANDEN, MAAR DAARNA GINGEN ZE HET ONBEKENDE TEGEMOET, EN GINGEN ZE DAPPER WAAR GEEN MENS EERDER WAS GEWEEST!

?

ALHOEWEL JE JE DAT ALLEMAAL NIET ZO ROMANTISCH MOET VOORSTELLEN. SOMS WAS ER WEINIG VOORUITGANG.
WANNEER GEBEURT ER NOG EENS WAT?
NU TEVREDEN, SLIMMERIK?!
ANDERE KEREN WAS ER DAN WEER TE VEEL VOORUITGANG...
OP ALLE ANDERE MOMENTEN GING HET AAN BOORD Z'N GEWONE GANGETJE.
IS HET NOG VER?
JA, WE ZITTEN HIER AL WEKEN ROND TE DOBBEREN ZONDER LAND TE ZIEN...
U HAD TOCH GEZEGD DAT WE WELDRA IN INDIE GINGEN AANKOMEN?!
VOLGENS MIJ KLETST HIJ WAT UIT ZIJN NEK!
STRAKS VALLEN WE NOG VAN DE WERELD!*
!?
COLLEGA'S! GROTE DADEN LIGGEN OP ONS TE WACHTEN! WE MOGEN ONZE AFSPRAAK MET DE ONSTERFELIJKHEID NIET MISSEN!
HEU... CHRISTOFFEL?
DE MATROZEN STAAN IN DIE RICHTING...
MISSCHIEN MOET IK MIJ TOCH EENS EEN BRIL AANSCHAFFEN...
OVER WAT HEEFT HIJ HET EIGENLIJK?
VOLGENS MIJ KLETST HIJ WAT UIT ZIJN NEK!
MET ONSTERFELIJKHEID KOOP IK GEEN BROOD VOOR MIJN ZES KINDEREN!
HM... DEZE SIMPELE LIEDEN WILLEN PRECIES EEN ANDER SOORT SPEECH...
COLLEGA'S! DE EERSTE DIE LAND ZIET KRIJGT EEN LEVENSLANG JAARGELD VAN 10000 GELDSTUKKEN!

* IN DIE TIJD GELOOFDEN NOG VELE MENSEN DAT DE AARDE PLAT WAS, EN DAT JE DUS OVER DE RAND KON VALLEN ALS JE TE VER VAN DE KUST VAARDE.

DERGELIJKE TOESPRAKEN BRACHTEN HET MORAAL MEESTAL WEER VOOR EEN TIJD NAAR OMHOOG.

EN ALS DE TOESPRAKEN NIET MEER HIELPEN, WAREN ER NOG ANDERE MANIEREN OM DE DISCIPLINE ERIN TE HOUDEN.

HET WAS ZELF ZO DAT ZE BEHOORLIJK INVENTIEF WAREN IN HET STRAFFEN VAN OPSTANDIGE BEMANNINGSLEDEN
GELOOF ME. HIJ KLETST WAT UIT ZIJN NEK! WE GAAN ER ALLEMAAL AAN, ZEG IK JE!

DE MAN ZOU TROUWENS NOOIT ZIJN BELONING KRIJGEN, COLUMBUS BEWEERDE DAT HIJ ZELF DE EERSTE WAS DIE LAND HAD GEZIEN...
MAAR BELANGRIJKER: DE WEG WAS NU VRIJ GEMAAKT VOOR DE CONQUISTADORES!

KING! KONG!?
KING! KONG!?
KING! KONG!
KING! KONG! ZZz
KING! KO...?
PING!
PONG!
POETZ ARELLI + IVAN

Przemyslaw Klosin

Ivan Claeys

Vandaag stellen we u Perze... Purzmi...Pruzim... euh... de jonge tekenaar Klosin voor. Hij is een onbekende Poolse auteur (de naam deed het misschien reeds vermoeden), die wat ons betreft hard op de deur staat te bonken om het als tekenaar te gaan maken. Ondanks zijn exotische naam leerden we hem kennen als een toegankelijke, sympathieke man. Eentje die bovendien ongelooflijk goed kan tekenen. Wat altijd meegenomen is als je je bezig houdt met het maken van een stripblaadje... Misschien vraag je je nu hardop af hoe wij erin slagen om dergelijke artiesten te pakken te krijgen voor P@per?... Wel, de wereld is klein geworden, meneer, mevrouw! Vooral voor Wallie.

Voor diegenen die Wallie niet kennen; Wallie is onze persoonlijke talentenjager. Talentenjager Wallie schuimt in z'n vrije tijd het internet af naar nieuwe namen, en het moet gezegd: onze mailboxen puilen uit met berichtjes over nieuwe talenten die hij via Facebook en consoorten heeft opgesnord. Niet dat we van P@per een blaadje willen maken met verre, onbereikbare auteurs. Nee, we willen voornamelijk Nederlandstalig werk blijven brengen. Maar nu en dan zit er eentje tussen die het haar op onze rug doet rechtstaan, en waarvan we zeggen: die moét er absoluut in.

Die verre, onbereikbare auteurs blijken bovendien schrikwekkend dichtbij. Sociale netwerken zorgen ervoor dat de afstanden verdwijnen. Voor ons is Polen maar een kleine muisklik weg. Simpel. In de omgekeerde richting geldt trouwens net hetzelfde. Voor Klosin is Vlaanderen maar een kleine muisklik weg. Of Amerika. En daar wil hij naar toe.

Klosin Przemyslaw woont in Gdansk en is werkzaam als illustrator bij een educatieve uitgever die voornamelijk leerboeken uitgeeft. Reeds sinds zijn tiende wilde hij echter strips maken, maar in Polen kan je daar moeilijk je beroep van maken. Het is dus voorlopig nog een onvervulde droom. Klosin bleef in al die tijd steeds tijd en energie stoppen in het zoeken naar een geschikte stijl, en blijft na zijn werkuren pogingen ondernemen om stripverhalen te maken. Zijn favoriete genres zijn fantasy en science fiction.

Eigenlijk is het wel grappig dat hij nu in P@per met een western komt... Het is zeker niet zijn favoriete genre. Op onze vraag waarom hij dan met een wild-west-verhaal voor

de dag kwam, blijft hij het antwoord schuldig.
'Ik weet echt niet hoe ik het idee kreeg', aldus de 29-jarige Pool, 'Ineens zat het in mijn hoofd en het wilde niet meer weg gaan.'

Feit is dat P@per ervoor zorgt dat hij voor de eerste keer gepubliceerd wordt. Iets waar hij erg fier op is. Het mag echter geen eindpunt worden. 'Ik zal hard moeten werken om mijn doel te bereiken, maar opgeven doe ik zeker niet', geeft hij nog mee. Hij heeft nog een stapel projecten klaarliggen, maar heeft vooral problemen met het uitwerken van het scenario. 'Ik zou er de voorkeur aan geven dat iemand de dialogen en de verhaaluitwerking op zich zou nemen. Iemand die dat beter kan dan ikzelf. 'verklaart Klosin in wat erg op een sollicitatie lijkt, 'Ik wil vooral tekenen.' Voor de Amerikaanse markt werkte hij een superheld uit. Daar ligt misschien wel een toekomst voor hem klaar. Daarvoor probeert hij op dit moment dan ook een andere stijl uit met lichter gekleurde tekeningen. 'Ik gebruik bewust veel minder zwart dan vroeger.' vermeldt hij daarbij. Het enige probleem is dat hij nog iemand moet vinden die het wil uitgeven. We bieden hem alvast een mooi visitekaartje.
In de tussentijd kunnen onze lezers zich alvast verwarmen aan dit mooie debuut dat we in de volgende bladzijden kunnen beleven.

DARK SOUL

Przemyslaw Klosin

SALOON
Iedereen heeft een doel in het leven. Het kan iets op korte termijn zijn of iets wat we lang van tevoren kunnen plannen.
Ik dacht dat mijn doel voor het grijpen lag, maar het bleek echter veraf te liggen. Maar alvorens dat gebeurde, dacht ik dat ik van bij het ontwaken precies zou weten wat ik moest doen.

Het mag een cliché lijken, maar dit stadje trekt echt het ergste schorremorrie aan. De grootste varkens komen van heinde en verre naar hier om zich te goed te doen aan drank en ontucht.
Dronken zwijnen schreeuwen het uit en de hele dag door klinkt de oorverdovende kakafonie van dronken gebrul en geschreeuw door de stad.

Niemand valt hen lastig, niemand zit achter hen aan. Het is een waar paradijs voor onrecht en wetteloosheid.
Gelukkig was mijn doelwit ook zo'n klootzak, waardoor ook hij hier uiteindelijk opdook

Misschien heeft vraak niets met recht te maken, toen was daar immers toch geen plaats voor. Zoals ik al zei, dit was een paradijs voor wetteloosheid. Ik was op de juiste plaats.
Bruebake. Jij bent van mij.

Ik was al 12 jaar deze dag aan het voorbereiden en ik hoopte dat hij eindelijk aangebroken was.
Mijn herinneringen vervaagden, maar toen ik 'em zag... Alles kwam zo sterk terug, alsof er geen dag voorbij was gegaan.

Alles wat voor mij telde, nam hij van me af. De laatste persoon die zo dicht bij me stond. We waren zo eenzaam en we hadden elkaar zo hard nodig... En nu bleef er niemand meer over.
PAPA!
KATE, LOPEN!!
Hij doodde en ik weet nog steeds niet waarom. Trouwens, wat maakt dat nou uit?
Wat ik niet wist, was waarom hij mij niet doodde. Hij bekeek me koud en zielloos en vertrok. Terwijl hij wegliep hoorde ik enkel zijn honende lach. Het grifte zich in mijn geheugen en sindsdien ging geen dag voorbij zonder dat ik zijn gezicht in mijn gedachten zag.
Sinds die dag droomde ik slechts nog van één ding. Hem opnieuw te ontmoeten... en hem te doden.
Ik was zo geobsedeerd door die gedachte dat ik de brave mensen die zich over mij ontfermden na mijn vaders dood, zelfs niet leerde kennen. Het voelde aan alsof ik 12 jaar geslapen had.
Die smeerlap leek zelfs geen dag ouder dan toen hij mijn vader vermoordde. Goed voor mij. Zo wist ik tenminste dat ik de juiste persoon zou doodschieten.
Hey, ik ga even buiten pissen.
Dat was mijn laatste kans.

Ik had nog nooit iemand gedood. Ik kon met een pistool omgaan. Ik had zelfs al eens iemand beschoten, maar ik had nog nooit iemand gedood.
Daar zou nu verandering in komen.
Maar ik voelde dat ik het kon. Ik zag er niet tegenop de trekker over te halen. Ik voelde me sterk genoeg. Ik moest het doen.
Ik wist dat ik voorzichtig moest zijn. Ik had gehoord dat hij verdomd snel en sluw was.
Wat was ik *stom*! Ik had niet door dat Bruebake wist dat ik 'em in het oog hield en dat hij me hem liet volgen uit de bar.
Tja, zo moeilijk was het niet te raden waar ik mee bezig was. Ik had 'em al een uur beloerd. Ik was te geobsedeerd door mijn plan en werd onvoorzichtig.
Schatje, ik weet niet wie je bent of wat ik je aangedaan heb waardoor je mijn kop eraf wil schieten...
...maar heb minstens het lef om me aan te kijken als je uiteindelijk besluit die Colt af te vuren.
Laat me even iets wegstoppen voor ik me omdraai.
Shit! Hij was verdomd snel. Sneller dan ik had verwacht
Wat is dat?

Ik had zelfs niet door dat ik niet de enige was die geinteresseerd was in mijn doelwit.
Laat 'em aan mij over en hou je erbuiten!!!
UGHHHH!!!
Hij gooide me opzij alsof ik een lappenpop was die niks woog.
Ik was woedend. Ik wou niet dat iemand anders Bruebake te pakken kreeg.
Ik wou opstaan en hen beiden afmaken, maar wat ik zag... Ik wist niet wat er gebeurde.
Je bent niet de eerste waar ik op jaag! Jullie zijn allemaal hetzelfde!
Je kan me niet uit dit lichaam sleuren!!!
NEEEEEEEEEEEEEE!!!

En toen begreep ik het. Ik had legendes gehoord over mysterieuze jagers die de ziel uit het lichaam van mensen trokken.
Ze spoorden hen die ten prooi gevallen waren aan donkere, kwaadaardige geesten op en rukten deze uit hun lijf.
Mensen bezeten door die demonen hadden geen eigen wil en pleegden de gruwelijkste misdaden.
Maar dat was enkel een legende.
Zoals die over draken. Ik had erover gehoord, maar wie geloofde nou dat die ooit echt bestonden?
Maar nu kon ik niet geloven wat ik zag.
Het gebeurde allemaal voor mijn ogen en of ik het nu wilde of niet, ik moest accepteren dat het echt was...
Ik moest mezelf herpakken en mezelf aan Bruebake herinneren die sinds de laatste minuten niet langer het middelpunt van mijn gedachten was.
Ik keek rond, op zoek naar hem.
Donkere rook kwam uit zijn ogen en mond, alsof iets hem van binnenuit opbrandde. Zijn lichaam lag daar, bewegingsloos. Hij leek dood en het geluid van zijn doodsreutel was het enige overgebleven teken van leven in hem.
Ik stopte met zoeken naar mijn Colt. Ik wist dat het geen zin had. Ik begreep dat...
mijn wraak genomen was.

(vertaling rmv - lettering Aarti Jainath)

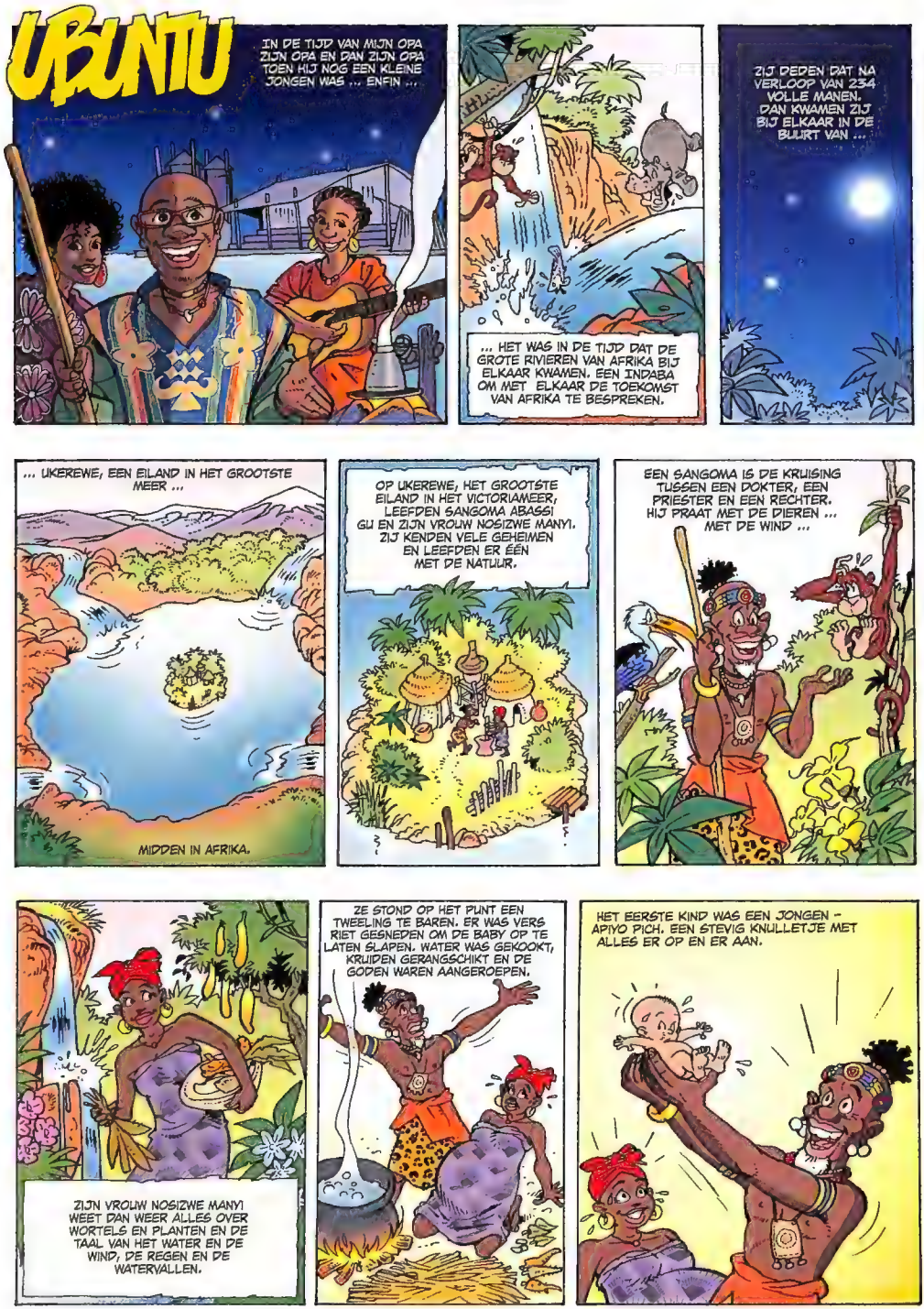
UBUNTU
IN DE TIJD VAN MIJN OPA ZIJN OPA EN DAN ZIJN OPA TOEN HIJ NOG EEN KLEINE JONGEN WAS ... ENFIN ...
... HET WAS IN DE TIJD DAT DE GROTE RIVIEREN VAN AFRIKA BIJ ELKAAR KWAMEN. EEN INDABA OM MET ELKAAR DE TOEKOMST VAN AFRIKA TE BESPREKEN.
ZIJ DEDEN DAT NA VERLOOP VAN 234 VOLLE MANEN. DAN KWAMEN ZIJ BIJ ELKAAR IN DE BUURT VAN ...
... UKEREWE, EEN EILAND IN HET GROOTSTE MEER ...
MIDDEN IN AFRIKA.
OP UKEREWE, HET GROOTSTE EILAND IN HET VICTORIAMEER, LEEFDEN SANGOMA ABASSI GU EN ZIJN VROUW NOSIZWE MANYI. ZIJ KENDEN VELE GEHEIMEN EN LEEFDEN ER ÉÉN MET DE NATUUR.
EEN SANGOMA IS DE KRUISING TUSSEN EEN DOKTER, EEN PRIESTER EN EEN RECHTER. HIJ PRAAT MET DE DIEREN ... MET DE WIND ...
ZIJN VROUW NOSIZWE MANYI WEET DAN WEER ALLES OVER WORTELS EN PLANTEN EN DE TAAL VAN HET WATER EN DE WIND, DE REGEN EN DE WATERVALLEN.
ZE STOND OP HET PUNT EEN TWEELING TE BAREN. ER WAS VERS RIET GESNEDEN OM DE BABY OP TE LATEN SLAPEN. WATER WAS GEKOOKT, KRUIDEN GERANGSCHIKT EN DE GODEN WAREN AANGEROEPEN.
HET EERSTE KIND WAS EEN JONGEN – APIYO PICH. EEN STEVIG KNULLETJE MET ALLES ER OP EN ER AAN.

VADER SANGOMA ABASSI GU SPRAK DE JUISTE RITUELE ZINNEN. HIJ DRONK PALMWIJN EN KAUWDE POMPOENPITTEN. APIYO WERD GEWASSEN IN HET MEER EN - GEWIKKELD IN EEN DOEK EN OMHANGEN MET EEN TALISMAN - OP HET VERS GEMAAIDE RIET GELEGD.

DAARNA GING ABASSI GU TERUG NAAR ZIJN VROUW OM TE HELPEN MET DE GEBOORTE VAN HET TWEEDE KIND.

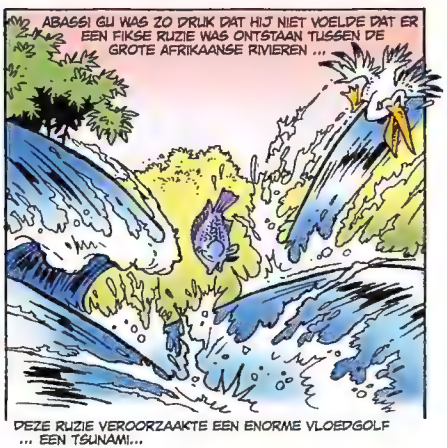
ABASSI GU WAS ZO DRUK DAT HIJ NIET VOELDE DAT ER EEN FIKSE RUZIE WAS ONTSTAAN TUSSEN DE GROTE AFRIKAANSE RIVIEREN ...
DEZE RUZIE VEROORZAAKTE EEN ENORME VLOEDGOLF ... EEN TSUNAMI...

OOK HET TWEEDE KIND - EEN MEISJE, AZINA BANGA - WERD VERWELKOMD MET ALLE NOODZAKELIJKE RITUELEN.
EEN VOLMAAKT KONINGSGESCHENK: EEN TWEELING - EEN JONGEN EN EEN MEISJE.

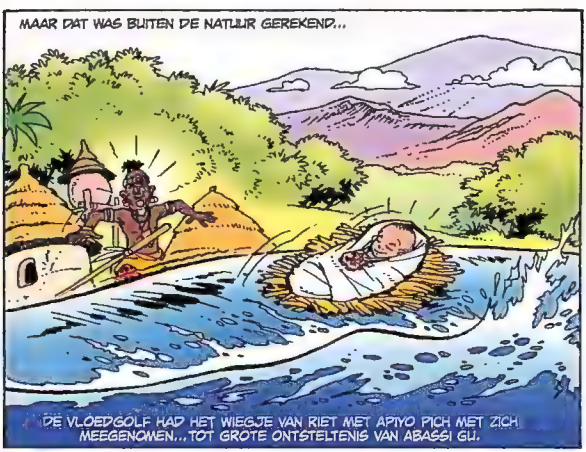
MAAR DAT WAS BUITEN DE NATUUR GEREKEND...
DE VLOEDGOLF HAD HET WIEGJE VAN RIET MET APIYO PICH MET ZICH MEEGENOMEN...TOT GROTE ONTSTELTENIS VAN ABASSI GU.

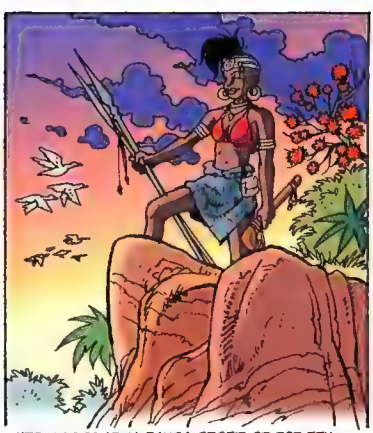
HET MEISJE AZINA BANGA GROEIT OP TOT EEN STERKE, JONGE VROUW.

VAN HAAR VADER LEERT ZE MOEDIG EN STRIJDVAARDIG TE ZIJN.

HAAR MOEDER LEERT HAAR DE GENEESKRACHT VAN PLANTEN EN STRUIKEN TE GEBRUIKEN.
ZE LEERT DANSEN EN VECHTEN. ZE LEERT DE GEHEIMEN VAN DE MAAN EN DE GEVAREN VAN HET WATER.

DE PROTESTEN VAN HAAR TANTES HALEN NIETS UIT.

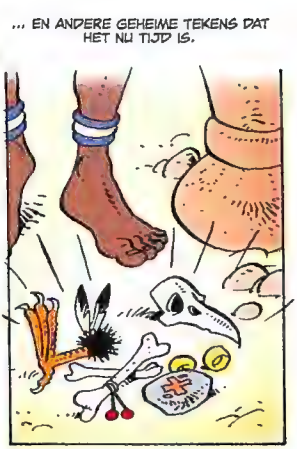

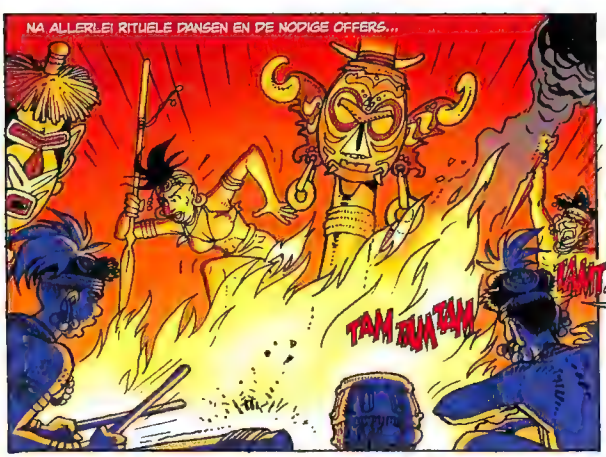

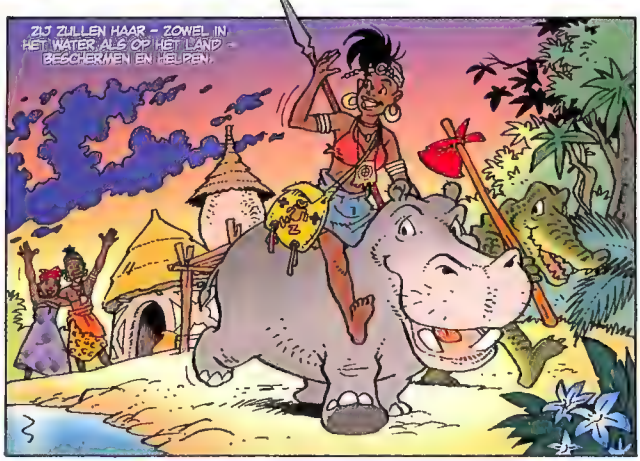

MR NOBODY DEEL 15

Patrick Van Oppen & Ivan Claeys

GAAA-AAAP!
GAA-AAP
WAKKER WORDEN, JONGENS. EEN NIEUWE DAG! WE VLIEGEN ERIN !
OUAAH!
UMPF!
MOETEN WE VANDAAG WEER ZO HARD WERKEN, NOBODY?
'K BEN NOG MOE VAN GISTEREN.
GAAP!
TAK ZZZ TIK ZZZ TAK ZZZ
ZZZZZ
ZEG, ER MOET BROOD OP DE PLANK KOMEN. AANGEZIEN JULLIE HIER OOK WONEN KAN JE EVENGOED JE DEEL VAN 'T WERK DOEN.
ACH, ZIE HET ZO: NOG 2 DAGEN DOORWERKEN EN ALLE STRIPFIGUREN STAAN OP PUNT ...
M'N SCENARIST ZOU TEGEN DAN Z'N VERHAAL KLAAR HEBBEN. KUNNEN WE ONMIDDELLIJK AAN DE STRIP BEGINNEN TEKENEN.
XV (1)

TJA.
OJA?
ACH.
BEGRIJPEN JULLIE HET DAN NIET?
WE GAAN EINDELIJK GELD VERDIENEN !!!
EINDELIJK KAN IK DAT PERZISCH TAPIJTJE BETALEN!
IK WIL 'N NIEUW TAFELKLEED.
LAAT DIE SPAAR-LAMPEN MAAR KOMEN!
FANTASTISCH! MAAR EERST NOG WAT WERKEN ...
M'N SCHETSEN NIET NAAR DE KNOPPEN HELPEN, HÈ?!
TIKDETIK DETIK
DOUW

XV (2)

FIJN. IK WIST DAT IK OP JULLIE KON REKENEN...
ZEG, WAT IK ME AFVRAAG...
TIKDETIK DETIK
DOCH
WAAROM HELPT NOBODY EIGENLIJK NIET MEE?
HIJ HOUDT ZICH MET HET BELANGRIJKSTE BEZIG, ZEGT IE.
EN DAT IS..??
HET CONTACT MET DE UITGEVERIJ ONDERHOUDEN.
IK ZIE HET.
IVAN+PATRICK 2005
XV 3

P@PERASSEN

Scribent Swartkeiker

De 'stralende stripverzamelaar' bestaat niet, de verstokte verzamelaar echter wel. Wanneer een ontbrekend stripalbum of een gezocht item in beeld komt, beleeft een verzamelaar een opwindend en euforisch gevoel. Het adrenaline niveau stijgt. De schattenjager betast en beduimelt de prooi, liefst in naakte toestand, d.i. ontdaan van die onnatuurlijke bescherming die een plastic hoesje biedt, en dit onder de argwanende blikken van de eigenaar. Hersenen en buikgevoel leveren een gevecht tussen onweerstaanbare verzamelwoede en vraagprijs. Die opstoot van adrenaline zorgt ervoor dat nuchter nadenken naar een andere wereld wordt gekatapulteerd. Een glunderende verkoper biedt een fikse korting aan. Dat die korting al in de vraagprijs berekend was, dat willen we echt niet geweten hebben. De vraagprijzen voor sommige items zijn er echt over. Maar de handelaars in strips weten dat de mooiste prijs deze is wat de gek ervoor geeft. En er lopen nogal wat ongevaarlijke gestoorden rond in de stripwereld.

Verzamelen zou volgens Wikipedia – door velen onder ons als een heilig en onfeilbaar instrument beschouwd – als een sublimatie van eten kunnen beschouwd worden. Begrijpe wie begrijpe kan. Verzamelen is overduidelijk narcistisch gekleurd. Een vorm van onschuldig egotrippen. Een zelfexpressie van de verzamelaar. Verzamelen is een ritueel dat alle stripgelovigen beoefenen met aandacht en eerbied, ootmoed en volharding: aandacht voor de talloze stripbeurzen en webaanbiedingen, eerbied en ontzag voor de zeldzaamheidsfactor en de prijsklasse, nederigheid wegens het beperkte budget en dit alles tot de laatste uitstap.

Een caleidoscopisch overzicht van de soorten van verzamelaars en verzamelingen zou teveel inkt vergen. Een constante is de openheid die verzamelaars aan de dag leggen. Dikwijls zijn ze erg toegankelijke aanspreekpunten voor het invullen van hiaten in de 'petite histoire' van het stripverhaal. Soms groeien ze uit tot experten in een specifiek deelgebied.

Over het verzamelen kunnen we ons wel zorgen gaan maken. Iedere stripbeurs in Vlaanderen lijkt op de vorige of de volgende: steeds dezelfde standhouders en bezoekers en het aanbod is meestal ook niet erg verschillend, de nieuwigheden even terzijde gelaten. Het enige verschil tussen beurzen is de lijst met signerende tekenaars.

Hun opdrachten verzeilen vrij snel op eBay. Met bijzondere ex librissen, efemere gelegenheidsuitgaven, draagtassen met stripprullaria "voor de eerste honderd bezoekers", pogen organisatoren stripklanten te lokken. De echte drijfveer voor een bezoek blijft echter het 'lotto'-gevoel – "misschien doen we deze keer wel het koopje van ons leven" – en de schrale pint in een lawaaierig cafetaria samen met de collega's verzamelaars.

De generatie geboren in de jaren '40 is onderweg naar het rusthuis en een verzameling daar onderbrengen is geen spetterend idee. De verzameling naar een opkoper of stripwinkel brengen zou het verouderingsproces van de verzamelaar wel eens kunnen versnellen. De vaststelling van de inflatie van de investering zou wel eens een flinke opdoffer kunnen veroorzaken.
En de generatie geboren in de jaren '50 zal daarna zorgen voor een tsunami aan aanbod.
Bij dit aanbod op beurzen en bij stripantiquariaten en veilingen zal vastgesteld kunnen worden dat een volgende generatie afscheid neemt van het verzamelen van strips. Deze overgang kan de verzilvering van de verzameling genoemd worden.
En de prijzen zullen kelderen. Alleen puntgave eerste drukken en de zeldzame bibliofiele uitgaven van gecanoniseerde tekenaars zullen wellicht standhouden op de markt.

De samenstelling van de maatschappij wijzigt snel. De vergrijzing en de toenemende immigratie zullen vraag en aanbod sturen. De nieuwe Belgen hebben wellicht andere stripgevoeligheden in petto en zullen Suske en Wiske, Jommeke en Nero en andere striphelden definitief naar het stripmuseum sturen.
De verarming van de bevolking wegens de financiële crisis zal ook een rol spelen in het striphandeltje. Ook de huisvestinggewoonten wijzigden ondertussen. Ruimte om een omvangrijke verzameling te herbergen wordt erg duur en het is niet erg hip meer om tussen een massa papier te wonen.
De afname van de vrije tijd speelt ook een rol. Hoewel... Zoals voetbalsupporters iedere zondag met niet aflatende zelfkastijding naar de neder-

laag van hun geliefde ploeg gaan kijken, zo ook zullen stripliefhebbers tot op gevorderde leeftijd naar stripevenementen trekken. Het is echter tijd dat vele stripbeurzen een ander karakter krijgen en het oubollige beeld van bakjes en bananendozen met saaie en overjarige stripalbums en mappen met prullen inruilen voor een meer gevarieerd aanbod en leuke en informatieve nevenactiviteiten. Er bestaan wel uitgesproken meningen over de kwaliteit en aantrekkingskracht van sommige stripbeurzen in Vlaanderen, maar dit gevoelige thema wordt hier liever devoot omzeild.

Amazon, eBay en andere elektronische verkoopmachines vreten aan de reguliere commercie zoals deze nu bekend is. In vele gevallen is het handiger en eenvoudiger – en soms goedkoper - om te kopen via deze kanalen.

De komende generatie zal nauwelijks affiniteit hebben met tekenaars uit een ver verleden. En dat verleden is niet zo veraf. Dood is dood.
Een kille vaststelling. De belangstelling voor het verzamelen van werk van overleden coryfeeën zal afkalven. Stripreeksen die heden als leesvoer gekocht worden – namen noemen zou uitgevers pijn doen - krijgen misschien nog een plaatsje in een kringloopwinkel.
Na twee decennia zal de belangstelling voor o.m. de uitgaven van Averbode, de albums van Le Lombard en Dupuis uit de vijftiger jaren, de tijdschriften Robbedoes, Kuifje, Eppo en tutti quanti uitgedoofd en uitgegomd zijn. Enkele witte elanden zullen allicht doorgaan en het striperfgoed bewaren.

En nieuwe verzamelobjecten kondigen zich aan. Het stripverhaal heeft een gedaanteverwisseling ondergaan. De globalisering bracht uitheemse tekenaars en vormen naderbij. Strips met wortels in de 'Frans-Belgische school' verdwijnen geleidelijk uit beeld. Manga's, graphic novels, intimistische schetsen, grafische experimenten, veroveren de stripmarkt. Deze mutatie is weinig zichtbaar op vele stripbeurzen.

En de verzamelaar… hij verzamelt verder.

Eric De Rop

PETS
?
VUILE PESTVOGEL MILIEUVERVUILER SMERIGE.....
?
SORRY VOGELTJE! HEU... IK KON TOCH OOK NIET WETEN DAT DIE EERSTE REGENDRUPPEL UITGEREKEND OP MIJN NEUS ZOU VALLEN!!

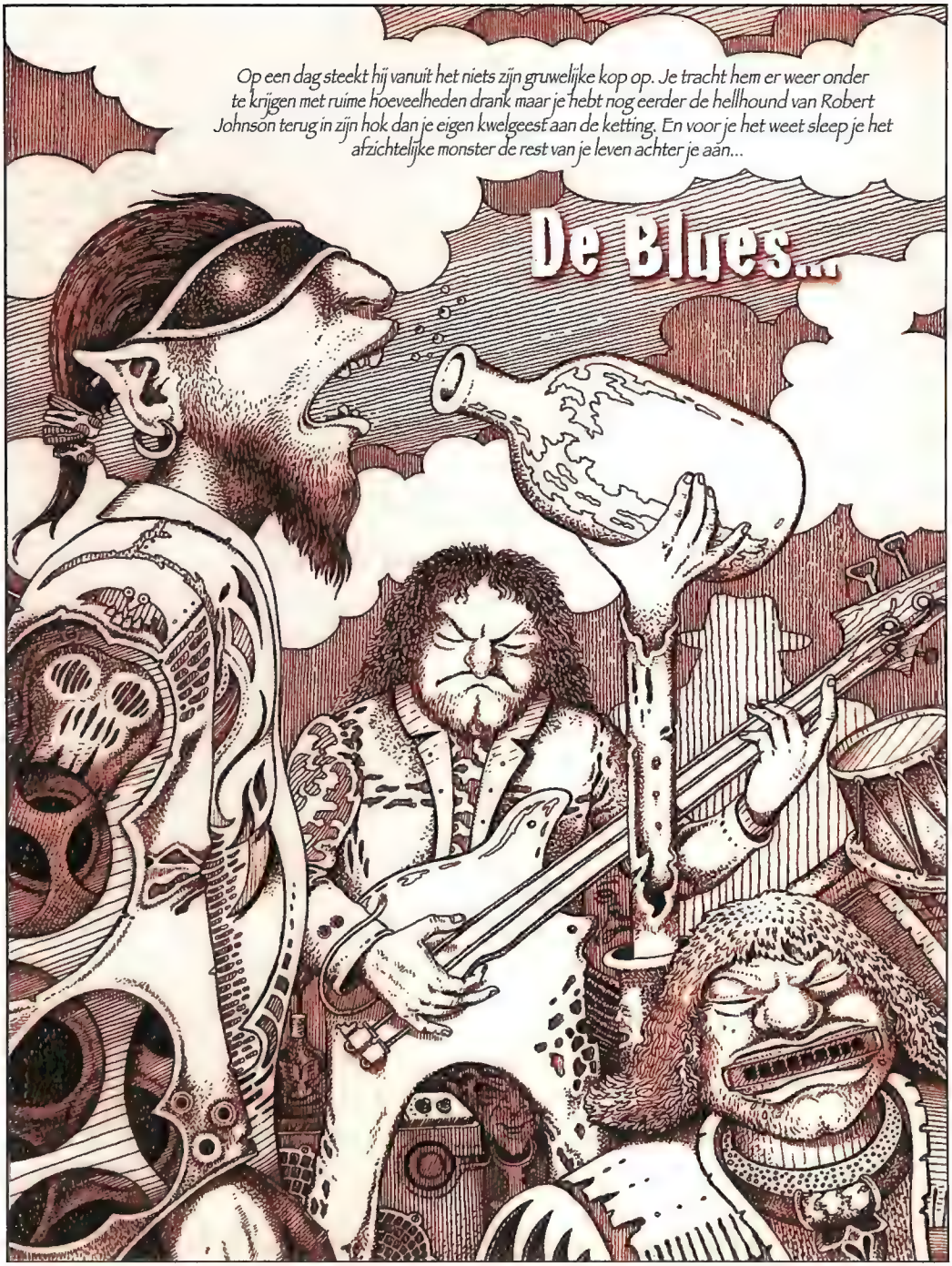
Op een dag steekt hij vanuit het niets zijn gruwelijke kop op. Je tracht hem er weer onder te krijgen met ruime hoeveelheden drank maar je hebt nog eerder de hellhound van Robert Johnson terug in zijn hok dan je eigen kwelgeest aan de ketting. En voor je het weet sleep je het afzichtelijke monster de rest van je leven achter je aan...
De Blues...

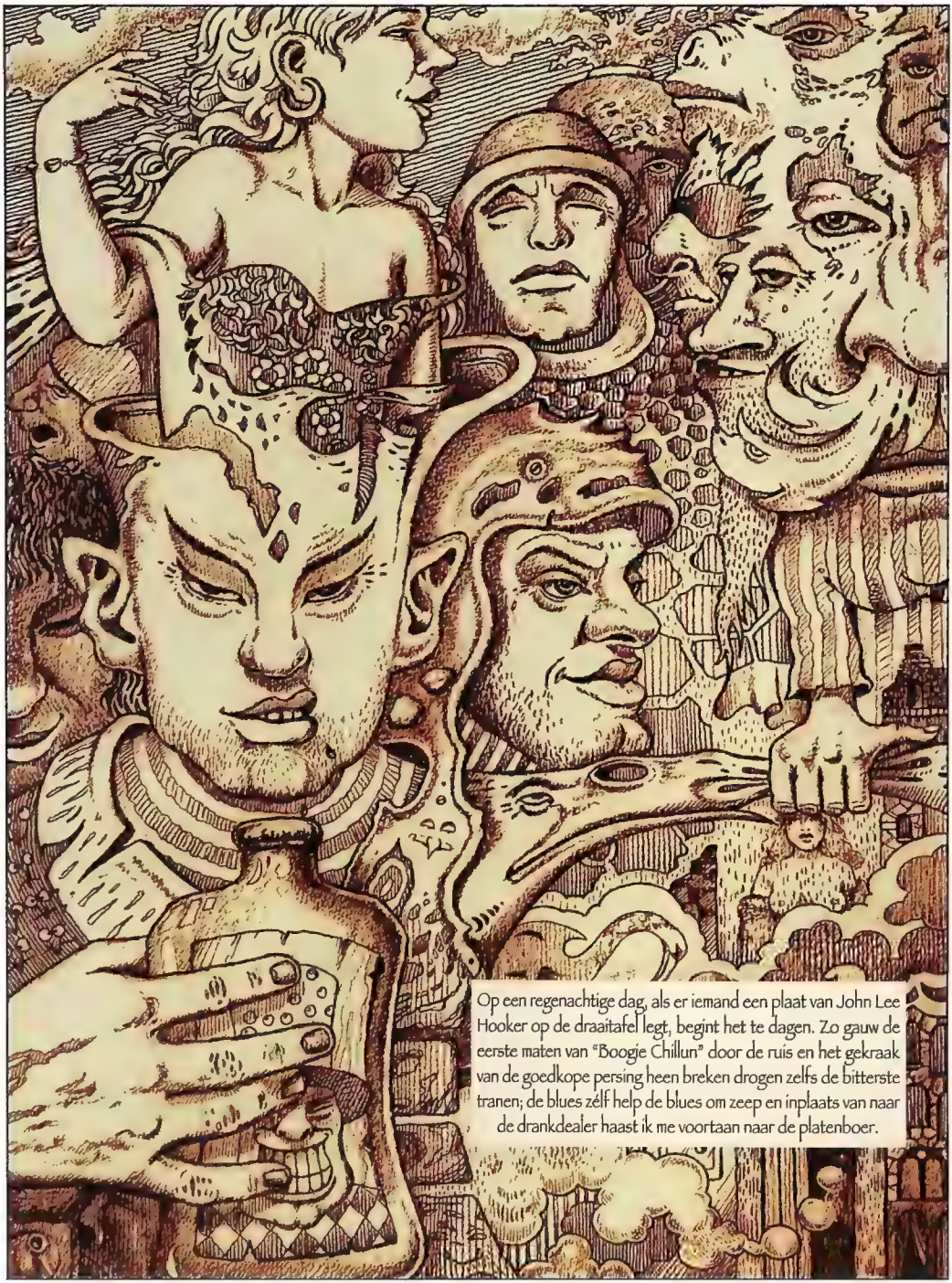

Op een regenachtige dag, als er iemand een plaat van John Lee Hooker op de draaitafel legt, begint het te dagen. Zo gauw de eerste maten van "Boogie Chillun" door de ruis en het gekraak van de goedkope persing heen breken drogen zelfs de bitterste tranen; de blues zélf help de blues om zeep en inplaats van naar de drankdealer haast ik me voortaan naar de platenboer.

Mijn verzameling bluesplaten groeit en er valt me iets op. Veel grote bluesmannen zijn niet alleen groot en zwart maar ook vaak behoorlijk dik. Eenzijdige voeding, denk ik in mijn onschuld eerst nog, maar na wat optredens te hebben bijgewoond begrijp ik dat (niet alleen de grote en de zwarte) bluesmannen doorgaans meer met dorst dan met honger kampen. De blues is volgens kenners uitgevonden door een paar zatgelapte muzikanten; drie akkoorden vastgelegd in een onwrikbaar schema van twaalf maten dat je zelfs dood nog kunt onthouden. Maar dan nog; een aantal jaren geleden wordt er in de Grote Da Vinci, dé club op de kade, het eerste optreden aangekondigd van een lokale bluesband. Als de muzikanten twee uur te laat de bühne op strompelen lijkt het alsof ze zich op het dek van een in windkracht tien uitgevaren veerpont wagen in plaats van op een stabiel podium. Halverwege het eerste nummer valt de zanger, na een paar maten wezenloos in de microfoon lallen, zomaar om en verdwijnt kruipend achter de coulissen. De band rommelt nog een paar minuten door, is zo te horen ergens halverwege de twaalf de tel kwijtgeraakt, en taait dan eveneens af naar de kleedkamer om daar nog maar eens een fles open te trekken. Mijn carrière als blueszanger heeft dus slechts één halve song - en ik zou absoluut niet meer weten wélke - geduurd...

Het meest tot de verbeelding sprekende voorbeeld van een fatale blues/drank relatie is wat mij betreft Rory Gallagher. Een unieke gitarist die op eenzame hoogte zijn afgeragde Stratocaster mishandelde en bij wijze van spreken op het podium woonde. Een optreden duurde meestal 'n uur of drie en verveelde geen seconde. Als hij na de vierde of vijfde toegift door de zaalhouder van het podium werd geschopt verkaste hij doorgaans naar de dichtstbijzijnde kroeg om daar met wat vrienden te jammen tot de zon opkwam. Ik dacht altijd dat hij maar door bleef spelen omdat hij niet van die gitaar af kon blijven maar toen ie op 47 jarige leeftijd de geest gaf omdat zijn lever het liet afweten begreep ik pas, wereldvreemd als ik ben, dat het eindeloze jammen hem in staat stelde niet al te opvallend zijn slopende hobby uit te kunnen oefenen...

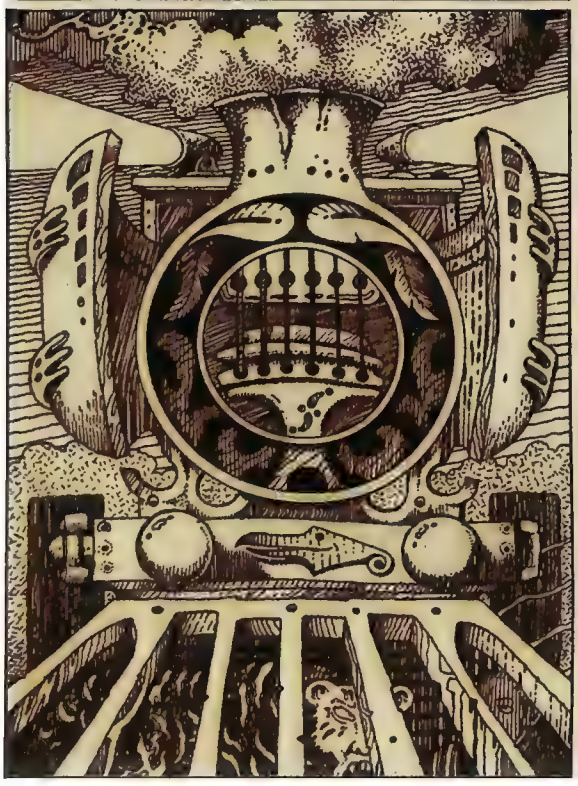

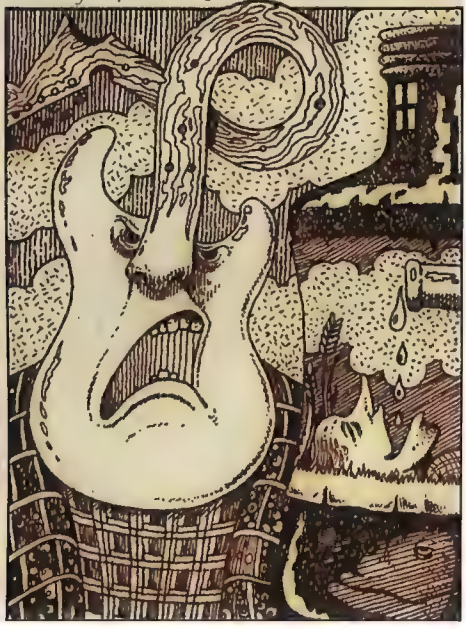

En terwijl Gallagher met zijn opwindende, rauwe en vooral fantasierijke gitaarspel telkenmale het dak van de tent speelde, ging een of andere halfzachte schoolmeester, die er nu niet bepaald uitzag als een sultan maar wél klonk alsof hij ernstig in het nauw zat, er met zijn van JJ Cale gejatte, zouteloze, niks aan de hand gitaarspel met de buit vandoor. Je kon jarenlang geen radio aanzetten of er kwam wel een van zijn slaapverwekkende en moedeloos makende zeurmuziekjes voorbij. Terwijl er van echte gitaristen zoals Jimi Hendrix, Rory Gallagher, Frank Zappa, Duane Allman, Jeff Healey of Stevie Ray Vaughan hooguit een enkel nummer half gedraaid werd als ze weer eens dood waren. Terwijl ik dit opschrijf hoor ik dat Gary Moore ook niet meer is. Hij werd gelukkig wél veel gedraaid, zijn Still Got The Blues komt waarschijnlijk iedereen inmiddels de strot uit, maar zijn gitaarspel blijft overdonderend...

DE APEN EN DE TUINMAN

Arjan Wilschut & Frank Jonker

APEN, IK BEN EEN GOEDE VRIEND VOOR JULLIE GEWEEST. IK GAF JULLIE MIJN NOTEN EN APPELS. NU WIL IK EEN DAG VRIJ NEMEN. WILLEN JULLIE MIJN TUIN WATER GEVEN, TERWIJL IK WEG BEN?
OH, JA, JA, JA !!

BROEDERS! ONZE VRIEND DE TUINMAN HEEFT ONS DE ZORG VOOR DE TUIN GEGEVEN. WE MOETEN NIETS BESCHADIGEN EN VOORAL GEEN WATER VERSPILLEN.

LATER ...
LIEVE HEMEL, WAT TER WERELD ZIJN JULLIE AAN HET DOEN?!
WE GEVEN DE PLANTEN WATER VOLGENS DE LENGTE VAN DE WORTELS. DAT LEEK ONS VERSTANDIG.

... MAAR DAT IS HUN AARD. JE HAD BETER MOETEN WETEN DAN APEN VOOR EEN TUIN TE LATEN ZORGEN. JIJ BENT EEN GROTERE DWAAS DAN ZIJ!
EINDE

(met dank aan kasteel Groeneveld)

De tocht

Bart Proost

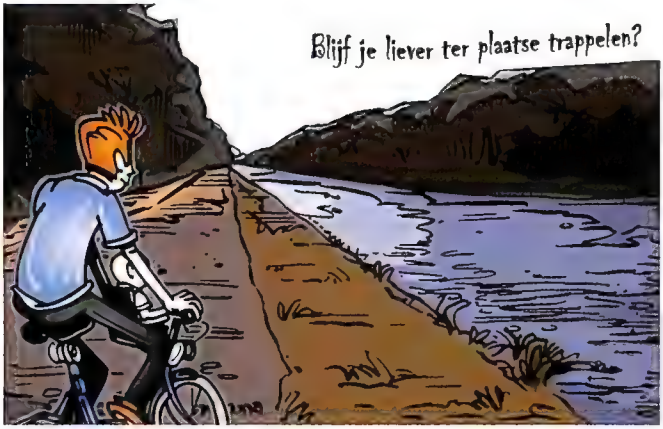

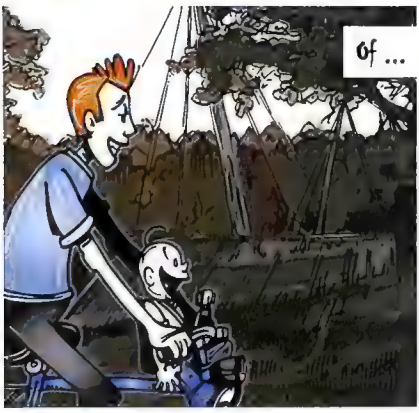

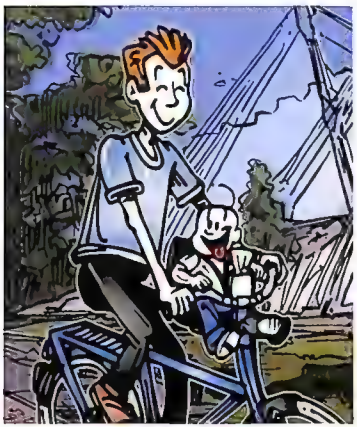

Tja...
Je kan enerzijds genieten van de rust.
Van de zekerheid.

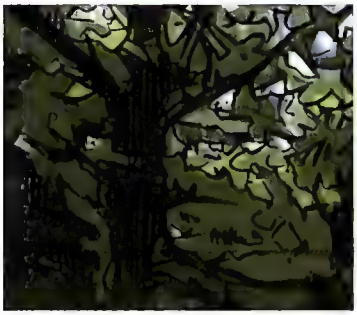

Of je kan op zoek gaan naar het nieuwe.
Op zoek naar uitdagingen.

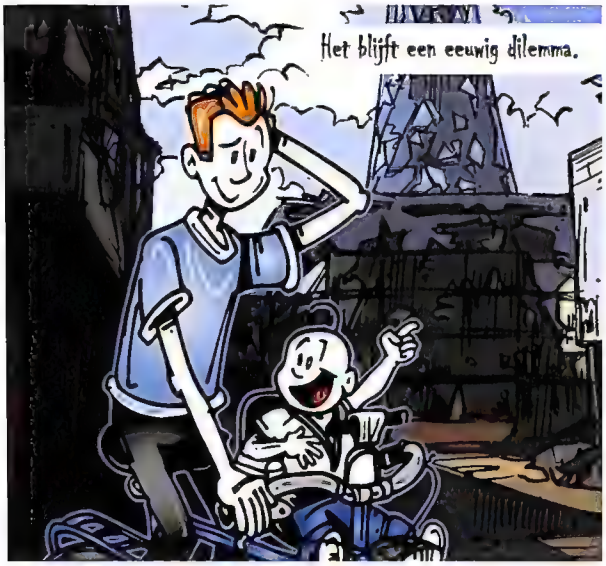
Het blijft een eeuwig dilemma.

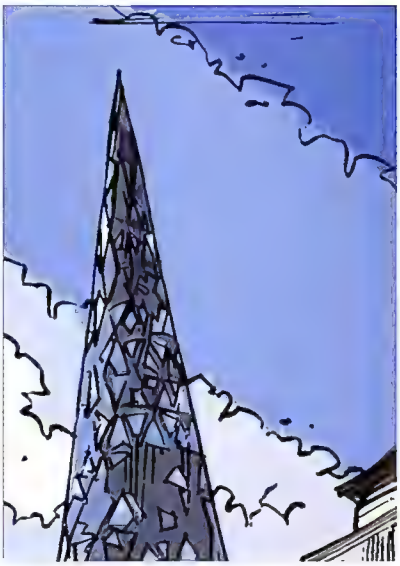

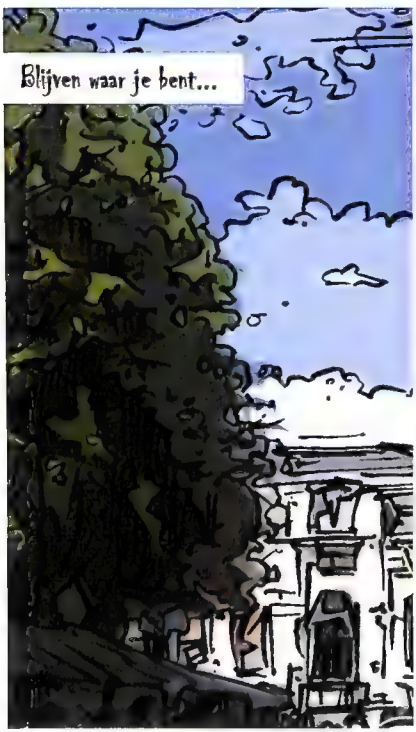
Blijven waar je bent...

... of je blik verruimen.

Beide keuzes houden hoe dan ook risico's in.

Een sprong in het diepe is erg spannend.
Maar het onbekende schrikt ons ook af.

En even stoppen en nadenken over het leven kan zinvol zijn.

Maar ook beangstigend.

Het komt er op aan een middenweg te vinden.
Je moet beseffen dat we niet zonder kunnen...
Niet zonder verpozing.
En ook niet zonder vooruitgang.

Zo zitten we nu eenmaal in elkaar.

Zo zijn we opgegroeid...

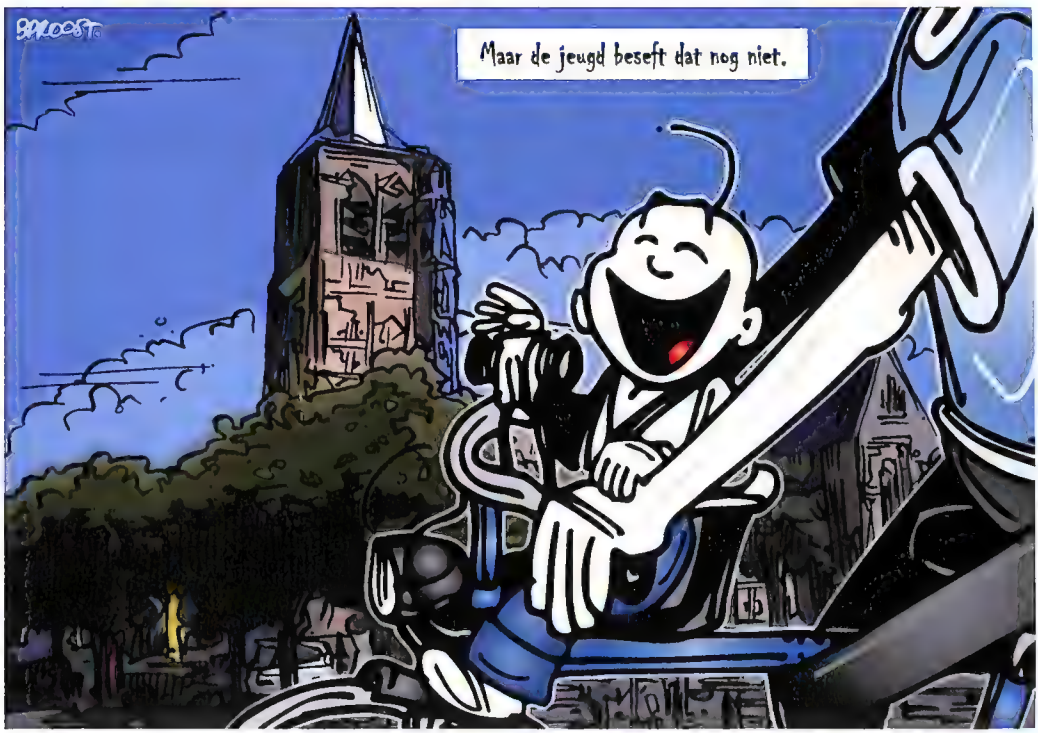
Maar de jeugd beseft dat nog niet.

Jongeren zijn impulsiever.

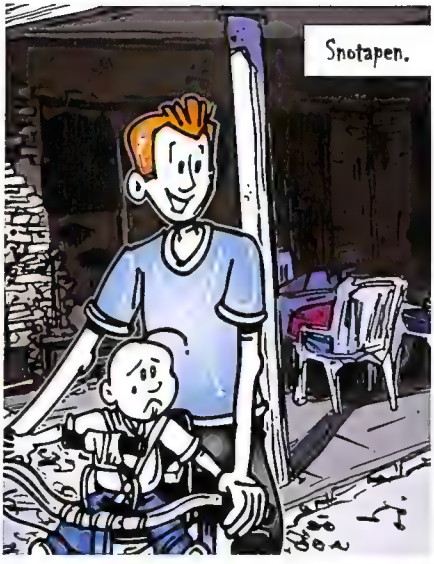
Snotapen.

Het moet vooral vooruit gaan...

... want voor hen is stilstaan wel degelijk achteruitgaan.

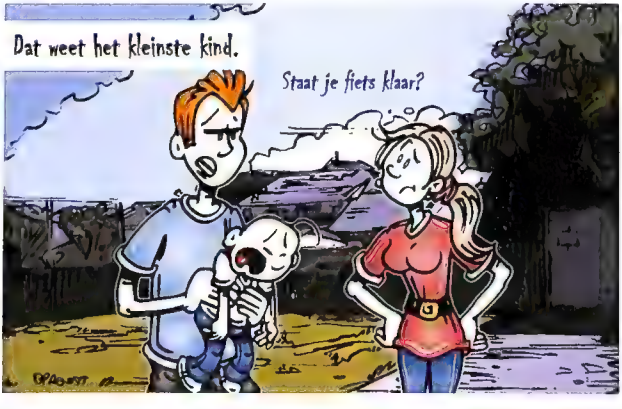
Dat weet het kleinste kind.
Staat je fiets klaar?

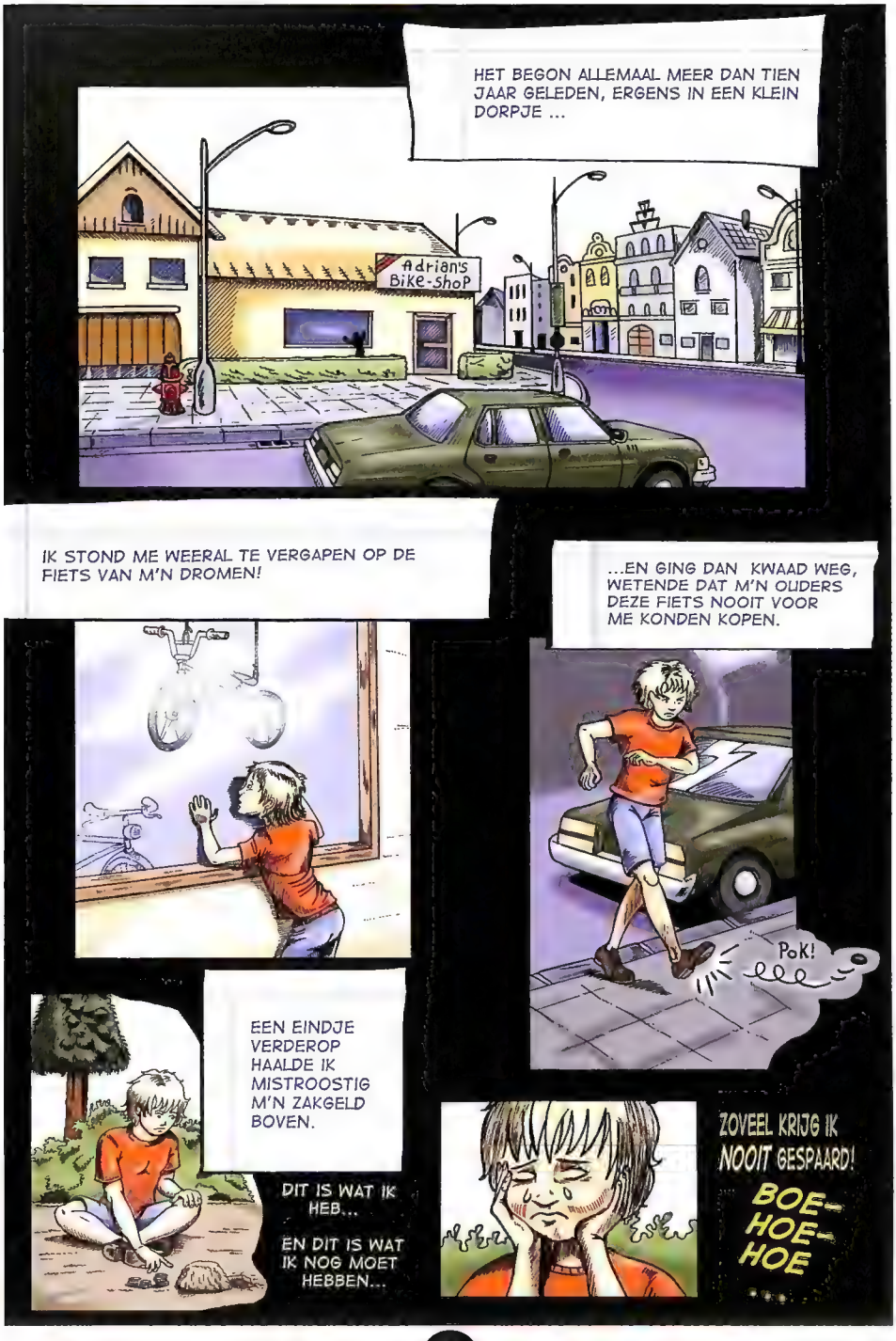
HET BEGON ALLEMAAL MEER DAN TIEN JAAR GELEDEN, ERGENS IN EEN KLEIN DORPJE ...
Adrian's Bike-Shop
IK STOND ME WEERAL TE VERGAPEN OP DE FIETS VAN M'N DROMEN!
...EN GING DAN KWAAD WEG, WETENDE DAT M'N OUDERS DEZE FIETS NOOIT VOOR ME KONDEN KOPEN.
POK!
EEN EINDJE VERDEROP HAALDE IK MISTROOSTIG M'N ZAKGELD BOVEN.
DIT IS WAT IK HEB...
EN DIT IS WAT IK NOG MOET HEBBEN...
ZOVEEL KRIJG IK NOOIT GESPAARD!
BOE-HOE-HOE

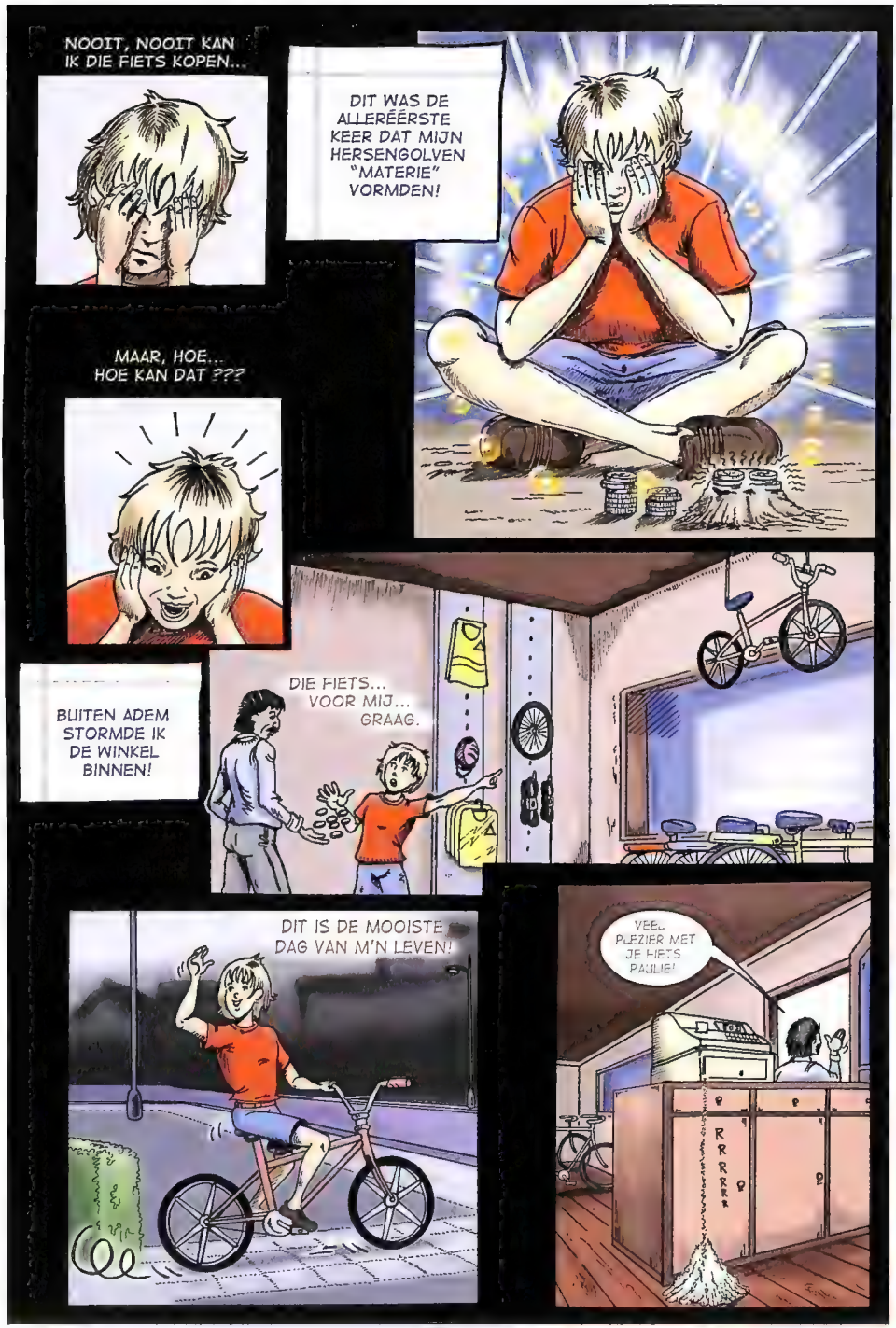
NOOIT, NOOIT KAN IK DIE FIETS KOPEN...
DIT WAS DE ALLERÉÉRSTE KEER DAT MIJN HERSENGOLVEN "MATERIE" VORMDEN!
MAAR, HOE... HOE KAN DAT ???
BUITEN ADEM STORMDE IK DE WINKEL BINNEN!
DIE FIETS... VOOR MIJ... GRAAG.
DIT IS DE MOOISTE DAG VAN M'N LEVEN!
VEEL PLEZIER MET JE FIETS PAULIE!
RRRRRR

VANAF TOEN WILDE IK EEN VOORWERP TOT LEVEN BRENGEN!

VAAK MET EEN GEWELDIG RESULTAAT!

ECHTER NIET VOOR LANGE TIJD...

SKRIIEESSSHHH!

TOT DIE DAG DAT IK EEN VOLGENDE POGING WAAGDE!

IK VOELDE MIJN KRACHT VERDUBBELEN!

TOEN IK MIJN OGEN OPENDE KEEK IK IN DE OGEN VAN EEN MOOI MEISJE.

EN DE SALAMANDER BLEEF LEVEN DEZE KEER!!

HET MOMENT DAT ZE AFSCHEID NAM STAAT OP M'N NETVLIES GEBRAND!

IK ZOU HAAR NIMMER WEERZIEN!

EEN WEEK LATER WERD ZE VAN DE WEG GEREDEN DOOR EEN DRONKEN CHAUFFEUR!

DAILY
HIT AND RUN GIRL KILLED BY DRUNK DRIVER

VANDAAG LEEF IK IN DE STAD, OP DE VLUCHT VOOR DE OVERHEID. ONDERGEDOKEN IN DE ANOMINITEIT, SAMEN MET ENKELE ANDERE "MATERIALIZERS" ZOALS ZE ONS NOEMEN...

YOU'RE FINAL SCORE

SET
TARGET
+ 1
+ 1

HEART ATTACK
AGE: 93
GAME OVER
CONGRATULATIONS!
YOUR FINAL SCORE
1.695.376 SMILES

DE RODDELRUBRIEK VAN OOM TIM

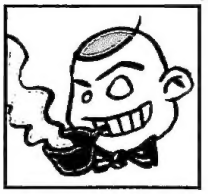

De sappigste feiten en de goorste troep uit de diepste riolen, afvoerpijpen en bezinkselbassins van stripland.

Vroeg u zich misschien ook af hoe het sommige P@per-tekenaars vergaan is sinds hun al dan niet kortstondige optreden in dit blad? ***Steven Dupré, sowieso al niet aan zijn proefstuk toe, publiceerde in P@per n°2 *Jarvis*, een SF-verhaaltje over aliens en oude dametjes.Intussen zijn we 9072 sigaretten, 172 scheerbeurten en 4300 keer het gras afrijden later (hij rookt 18 sigaretten per dag, scheert zich gemiddeld één maal per week en voerde voor zijn gezin een corveesysteem in waardoor het gras elke week gemaaid wordt) en Dupré blijkt nieuwe albums gepubliceerd te hebben zoals een paashaas met diarree eieren legt. Bij Casterman verschenen 4 nieuwe delen van *Kaamelott* (een alternatieve versie van de legende van de Ronde Tafel). De uitgaven van zijn (alhoewel...) jeugdzonde *Wolf* bij Beedee werd gestopt omdat Beedee er zelf ook de brui aan gaf, maar de reeks werd wel weer door Saga uitgaven opgepikt. Bij Dupuis verscheen dan weer *De Zaak Patrice Hellers* (*Interpol* deel 1), heel duidelijk gebaseerd op de ontvoering van Paul Van den Boeynants. Opnieuw bij Casterman verschenen 2 delen van *Herinnering aan Abraham*, een verstripping van de gelijknamige roman die de geschiedenis van het Joodse volk en één bepaalde familie vertelt. Dupré verzorgt daarin de scenes die zich in de huidige tijd afspelen, terwijl Ersel (*De bewaker van de lans*, *Claymore*, ...) de historische scènes voor zijn rekening neemt en Rosinski de covers verzorgt. *** En wat doet Dupré in zijn vrije tijd? Juist, tekenen! In Stripgids nr 20 verschenen 27 pagina's voorpublicatie van *Midgard*, een adaptatie van een tekenfilmproject waar hij ooit mee bezig was. *Midgard* verschijnt in september 2011 graphic novel-gewijs op romanformaat en is begroot op zo'n 800 (!) pagina's. *** Wij vermoedden dan ook al dat Dupré, om al dat werk aan te kunnen, zich in een illegale sloppenwijkkliniek 4 paar extra handen had laten aannaaien (afkomstig van al dan niet vrijwillige donoren die hun bovenste ledematen niet meer nodig hadden). *** Dat vermoeden bleek echter niet te kloppen. Pavano (Patrick Van Oppen), ook bekend als de tekenaar van *Mister Nobody* in P@per, blijkt Dupré te assisteren bij meerdere van diens projecten. De decors bij de *Kaamelott*-albums, *Interpol 1* en *De Herinnering aan Abraham* , het rasteren van *Midgard*, ... : allemaal het werk van Van Oppen *** Anonieme bronnen beweren dat Van Oppen ten huize Dupré ook mee het gras maait, de patatten schilt, de kinderen helpt bij hun huiswerk en de koffie klaarmaakt.*** Van Oppen assisteerde ook bij Ersel's *Disparitions* (enkel in de Franse taal verschenen), waarvoor hij de eerste 15 pagina's uitschetste. En er is ook nog een eigen project, op scenario van Sytse S. Algera: de strip *De Vries* in Eppo, over een onderzoeksjournalist die zijn gezin meesleurt in een vies zaakje dat hij onderzoekt. Een tweede verhaal zit al in de pijplijn.*** Wist je dat Bart Proost (zie interview P@per 13) en tekenaar van *Alexander* het beu is om op reis bijna altijd champignons te moeten eten? Bart is namelijk vegetariër, en champignons zijn een hoofdingrediënt (en soms het enig ingrediënt) in de al niet bijster uitgebreide vegetarische schotels die beschikbaar zijn op hotel of restaurant. *** Bloemkool in watersaus en water met bloemkoolsmaak zijn twee van die andere succesnummers. *** Freund & Kaze, de twee Duitsers die we interviewden in P@per 11 en die je misschien vooral onthouden hebt van de eiachtige figuren die ze uit hun tekenpen wringen , publiceren binnenkort "iets" bij een nieuw op te richten uitgeverij van Etienne Hauwaerts (voorzitter van Brabant Strip vzw) *** Aangezien het niet lukte met mosterdgas in de eerste wereldoorlog, een borstelsnorretje met vettige bles in de tweede wereld-

oorlog, en Peter Maffa in de jaren zeventig, probeert den Duits nu dus door middel van eierkopjes de wereld te veroveren. *** Opnieuw veel succes kerels! *** Oké, deze laatste opmerking komt vrij sarcastisch over, maar toch menen we het echt: hopelijk is dit de start van een mooie carrière voor deze sympathieke Duitsers***P@per 14 is 16 pagina's dikker als P@per 1. Wanneer we dat quantumfysisch herberekenen naar nummer 100, zou P@per tegen dan zo'n 2584 bladzijden dik moeten zijn. *** Met een breedte van 15 cm zou dat eindelijk een P@per zijn die wel mooi recht blijft staan in de boekenkast! *** Wat is er met de paardenstaart van Tom Metdepenningen gebeurt? Tom publiceerde bij vzw 't Mannekesblad de strip van *Katastroof*, en in P@per laat hij ons samen met Ivan Claeys meegenieten van *Citytrip*, over de belevenissen van een schijtritsengrijver reisgidsenschrijver. Vaak figureert hij in zijn eigen werk. Metdepeningen over zijn staartje: "Dat haar moest eraf omdat het te warm was en omdat ik kalend ben!" Twee problemen die elkaar op termijn opheffen dus. *** Ivo De Wispelaere, die samen met Ivan Claeys *De wijze van de driedubbele tempel* afleverde in P@per 13, had ondertussen ook nog tijd om *De Rode Ridder*-story uit te schrijven, een overzicht van 60 jaar de *Rode Ridder*. Integraal te lezen als pdf-bestand op www.stripspeciaalzaak.be. Daarnaast verleent hij sinds kort ook hand- en spandiensten aan een gore roddelrubriek in een of ander goedkoop sensatieblad uit het stripmilieu, waarvan de naam ons momenteel ontsnapt. *** Zelf koopt u dat soort boekjes uiteraard nooit, maar leest u ze enkel bij de kapper.

Wens je zelf sappige roddels te melden aan de roddelrubriek van oom Tim? Stuur dan een mailtje naar oomtim@gmail.com.

Discretie gegarandeerd. Excretie in deze rubriek ook.

Luk **Jos Van Spauwen**

DING DONG!
VERDRAAID NOG AAN TOE !
DAG BROEDER, WIJ KOMEN U HET WARE LICHT BRENGEN !
HET WARE WAT ?...
O, ... IK BEGRIJP HET ! WACHT EVEN !
STEFAN, ... KOM EENS ! ER ZIJN HIER TWEE HEREN VAN DE ELEKTRICITEITSMAATSCHAPPIJ !
JOS VANSPAUWEN

VIKTOR EN FRENKY

Daniel Van den Broek

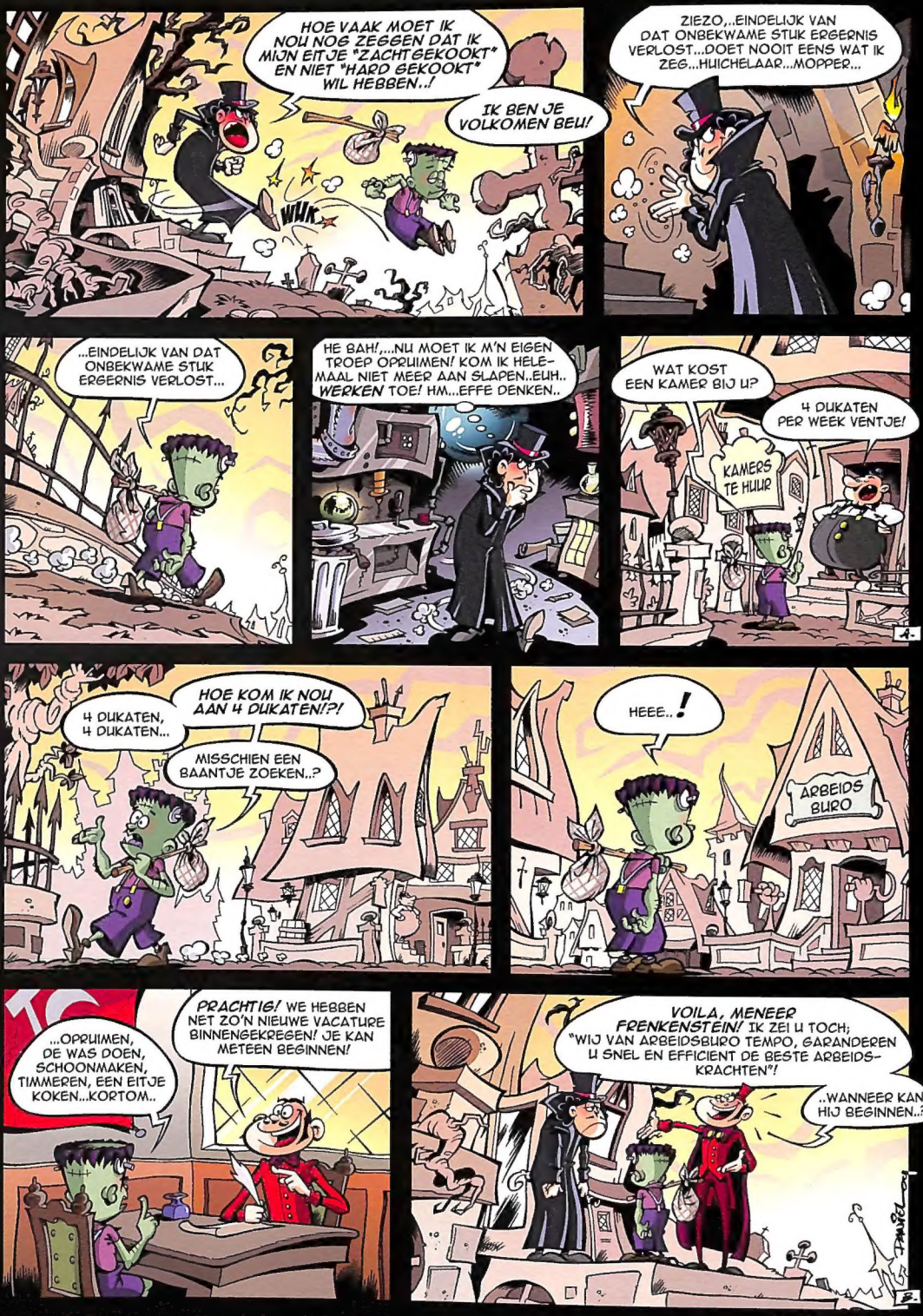
HOE VAAK MOET IK NOU NOG ZEGGEN DAT IK MIJN EITJE "ZACHT GEKOOKT" EN NIET "HARD GEKOOKT" WIL HEBBEN..!
IK BEN JE VOLKOMEN BEU!
WHUK
ZIEZO,..EINDELIJK VAN DAT ONBEKWAME STUK ERGERNIS VERLOST...DOET NOOIT EENS WAT IK ZEG...HUICHELAAR...MOPPER...
...EINDELIJK VAN DAT ONBEKWAME STUK ERGERNIS VERLOST...
HE BAH!,...NU MOET IK M'N EIGEN TROEP OPRUIMEN! KOM IK HELE-MAAL NIET MEER AAN SLAPEN..EUH.. WERKEN TOE! HM...EFFE DENKEN..
WAT KOST EEN KAMER BIJ U?
4 DUKATEN PER WEEK VENTJE!
KAMERS TE HUUR
4 DUKATEN, 4 DUKATEN...
HOE KOM IK NOU AAN 4 DUKATEN!?!
MISSCHIEN EEN BAANTJE ZOEKEN..?
HEEE..!
ARBEIDS BURO
...OPRUIMEN, DE WAS DOEN, SCHOONMAKEN, TIMMEREN, EEN EITJE KOKEN...KORTOM..
PRACHTIG! WE HEBBEN NET ZO'N NIEUWE VACATURE BINNENGEKREGEN! JE KAN METEEN BEGINNEN!
VOILA, MENEER FRENKENSTEIN! IK ZEI U TOCH; "WIJ VAN ARBEIDSBURO TEMPO, GARANDEREN U SNEL EN EFFICIENT DE BESTE ARBEIDS-KRACHTEN"!
..WANNEER KAN HIJ BEGINNEN..?

VOOR JAN & KARIN!